

59. Auf tirolerischen Almen

1. Auf ti - ro - le - ri - schen Ål - men, bei die Küah, bei die Kål - men, då
 gibts hålt a Leb, daß koa schön - res kunnt gebn, då gebn.

Je di - ri - a - ri hol - dje di - ri - a - ri - a - ri di - ri - a - ri - di -
 Dri hu - i - e - i dri hu - i - o dri hu - i - e - i - ri hu - i - o
 Dri hu - i - o dri hu - i - e - i - ri hu - i - o

ri hu - i - e - i je di - ri - a - ri hol - dje di - ri - a - ri - i - ho!
 dri hu - i - e - i dri hu - i - o dri hu - i - e - i - ho!
 dri hu - i - o dri hu - i - e - i - ho!

2. Und die Sennerin auf der Ålmen tuat an Juchza, an hålben,
 !: an hålbn tuat da Bua, wänn er hinkimmt dazua. :!
 Dri huiei ...

3. Und im Tål, då häts an Nöbl, auf den Ålmen isch's klår,
 !: und wås d'Leut untn redn, ischt's Hålbe nit wåhr. :!
 Dri huiei ...

Aus Südtirol

Quelle: Franz Friedrich Kohl, Echte Tiroler Lieder, Bd. I, Wien 1899, Nr. 157